

Jesper Langballe (DF):

Jamen jeg vil fastholde det, jeg sagde om religiøse fantasier, og jeg er ikke så sikker på, at jeg vil frikende fru Line Barfod. Sagen er jo nemlig den, at bekendende ateister er det mest religiøse, man *overhovedet* har. Ganske almindelige danskere er da fuldkommen ligeglade med, om de skal ind hos en sognefoged eller på rådhuset eller på et kirkekontor. Det er fuldstændig ligegyldigt, for alle ved, at der her er tale om en rent civil embedsforretning.

Men det kunne jo være, at den bekendende ateist, fordi den bekendende ateist er religiøs fantast, gør et kæmpe nummer ud af noget, som ingenting er.

Kl. 14:44

i denne sammenhæng embedsmand og ikke andet – så ser man netop bort fra, hvilke synspunkter og religiøse forestillinger der hos den pågældende ligger bag det, han foretager sig. Det er jo ligegyldigt.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Charlotte Dyremose som ordfører.

Kl. 14:47

(Ordfører)

Charlotte Dyremose (KF):

Man kan spørge sig selv, hvad det her egentlig er for et forslag, og hvad formålet er med det. Er det f.eks. bare et spørgsmål om, at man fromt ønsker sig at få den her civilregistrering ud af en religiøs klo?

Nogle føler sig krænkede, har man hørt meget om. Også i forbindelse med sidste gang, vi behandlede nøjagtig det samme forslag, var der megen tale om det her med, at nogle følte krænkelse – specielt fordi der om denne krænkelse havde været en lang artikelserie med navns nævnelse på et enkelt baptistægtepar, der havde store kvaler ved det her. Manden fra samme baptistægtepar er radikal folketingskandidat. Konfronteret i Kristeligt Dagblad med, hvorvidt det her handlede om fine fornemmelser i forhold til at gå ned på et kirkekontor og føle sig krænkede der, afslørede samme radikale folketingskandidat, også baptist, at nej, det var sådan set ikke det, det handlede om; det her var ren salamimetode og hans forsøg på at få adskilt kirke og stat.

Derfor syntes jeg faktisk også, at det var ganske relevant at spørge fru Bente Dahl under den sidste behandling, om man i Det Radikale Venstre ønsker en adskillelse af kirke og stat, for det er der tydeligvis i hvert fald radikale folketingskandidater der gør. Og derfor håber jeg også, at fru Bente Dahl i den her debat vil bekræfte, at det ikke er det, det handler om, for det er det i hvert fald for nogle af dem, der også i medierne oprindeligt har fremført synspunktet.

Så er der jo spørgsmålet om enkeltheden i det her. Det har været meget diskuteret under dagens debat, at det skal være meget, meget mere enkelt, f.eks. kan det være, når man nu alligevel får barnets personnummer på hospitalet, når barnet er født. Så ved jeg ikke rigtig helt, om den socialdemokratiske ordfører forestiller sig, at man skal tusse ind på hospitalet en gang til, når man skal have navneregistreret barnet. Forslagsstillerne forestiller sig så, at man eventuelt skal gå på kommunekontoret. Nu kan jeg sådan set

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Line Barfod.

Kl. 14:45

Line Barfod (EL):

Nu var jeg sådan set ikke er klar over, at jeg var bekendende ateist, men jeg kan forstå, at man kan få mange etiketter sat på sig her. Jeg har det sådan set bedst med at betragte mig selv som borger i et samfund. For mig er det et spørgsmål om, at en civil myndighed hverken fremstår som tilhørende den ene eller den anden religion eller den ene eller den anden politiske overbevisning eller noget andet, men alene som en civil myndighed. Jeg ville have et nøjagtig lige så stort et problem, hvis jeg skulle gå hen til et bestemt politisk parti eller til folk af en bestemt filosofisk retning for at blive registreret, for jeg ville opfatte det, som om at jeg på en eller anden måde skulle bekendtgøre et tilhørsforhold til dem. For mig er det afgørende, at den civile myndighed netop kun er en civil myndighed og hverken er udtryk for en bestemt religiøs, politisk eller anden overbevisning.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:46

Jesper Langballe (DF):

Jeg ved ikke, om jeg kan komme det stort nærmere. For mig at se svarer den nærtagenhed til, at man ikke ville henvende sig til en embedsmand, en politimand f.eks., fordi man vidste, at han privat havde nogle synspunkter eller religiøse tilbøjeligheder, som man ikke brød sig om. Det er jo det rene pjat.

Sagen er jo den, at når man henvender sig til en embedsmand – og præsten eller kordegnen er